

Zbor

Revista Liceului Tehnologic nr.1 Corod

Nr.2 / august 2019

Această publicație semestrială este rezultatul activității extrașcolare "Revista școlii" a subproiectului „Împreună vom reuși” din cadrul Proiectului privind Învățământul Secundar (ROSE)

După un an de la debut

În baza Acordului de Grant nr. 707/SGL/RII din data de 2.10. 2018 încheiat cu Ministerul Educației Naționale (MEN) - Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă(UMPFE), Liceul Tehnologic nr.1 Corod a accesat, în cadrul Schemei de Granturi pentru Licee derulate în cadrul Proiectului privind Învățământul Secundar ROSE, un grant pentru implementarea subproiectului "Împreună vom reuși".

A trecut un an de la debutul proiectului. S-au derulat, conform programului stabilit, 224 ore de activități remediale la limba română, matematică și biologie cu toate clasele de liceu, 14 ore de consiliere psihologică, 20 de ore de activități extrașcolare precum "Comunicăm mai bine prin teatru" și "Revista școlii", o excursie de trei zile în zona Maramureș și multe ore de management de proiect. S-a renovat cabinetul ROSE și s-au achiziționat bunuri necesare realizării în bune condiții a activităților propuse.

Pentru profesorii care organizează și derulează activități această perioadă a însemnat un timp în plus petrecut cu elevii. Acest timp a fost dedicat cunoașterii lor, acordării de sprijin în învățare, dezvoltării încrederii în propriile puteri și în reușita la examenul de bacalaureat.

Din păcate nu toți elevii au înțeles că e importantă prezența și implicarea în toate activitățile proiectului. Majoritatea au participat, dar unii sporadic, ignorând îndemnul repetat al profesorilor. Trebuie să ținem cont că mulți elevi fac naveta, fiecare are o poveste de viață care depinde de povestea de viață a părinților. Profesorul are o misiune dificilă care depinde foarte mult și de comunicarea cu familia. Familia trebuie să reprezinte o sursă de sprijin moral, calitatea relațiilor din familie fiind foarte importantă pentru echilibrul emoțional al copilului. Elevii noștri aparțin unor grupuri dezavantajate deoarece trăiesc în zone rurale majoritatea făcând naveta, provin din familii cu venituri mici, au părinți plecați în străinătate. Dacă mai amintim că majoritatea au venit la liceul nostru cu medii sub 5 la Evaluarea Națională, ne dăm seama că munca noastră e mult mai dificilă.

Cu toate acestea avem elevi care promovează examenul de bacalaureat și ne bucurăm de reușita lor la facultate.

Proiectul ROSE, prin activitățile propuse, oferă elevilor noștri soluții și sprijin pentru îmbunătățirea rezultatelor școlare și pentru promovarea într-un număr mai mare a examenului de bacalaureat.

Profesor Sarghe Angela

Cum să faci învățarea mai ușoară?

Mulți elevi consideră studiul ca o obligație, o sarcină pe care părinții și școala o impun și nu o oportunitate de învățare, de descoperire. Felul în care percepe fiecare învățarea influențează rezultatele studiului.

Învățând temeinic vei putea folosi cu ușurință cunoștințele dobândite, vei fi mai curios, vei dori să știi cât mai multe. Cel ce posedă multe cunoștințe bine sistematizate va reuși să achiziționeze fără mari eforturi alte cunoștințe noi.

Calitatea învățării este influențată de atenția acordată activității. Profunzimea înțelegerii reprezintă cea mai importantă condiție a eficienței învățării, reținerii și aplicării cunoștințelor.

Învățați logic, creativ și inteligent, nu mecanic și forțat.

Evitați memorarea fidelă a textului, încercați să rețineți esențialul pe care să-l folosiți într-o exprimare personală.

Când studiați un text, identificați ideile principale, exemplele, imaginile semnificative, acestea sunt puncte de sprijin ale învățării.

Dacă nu reușiți să înțelegeți bine informațiile, utilizați mai multe surse: manual, dicționare, hărți, enciclopedii, etc. Evidențiați și subliniați informația pe care o considerați importantă. Citirea cu voce tare a notițelor face ca informația să fie asimilată mai ușor.

Mediul ambiental influențează calitatea învățării. Caută un loc liniștit, luminos, fără zgomote și lucruri care să-ți distragă atenția (televizor, telefon, facebook, etc.)

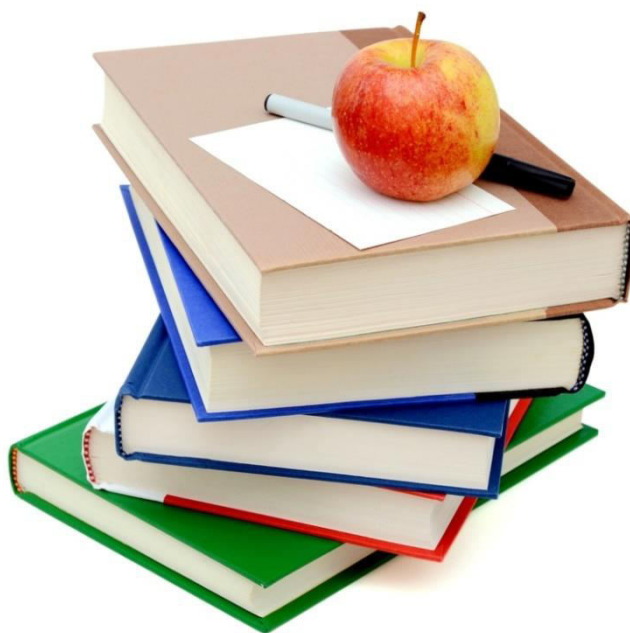
Pentru o memorie bună ai nevoie de odihnă suficientă, 7-8 ore, pentru a sprijini funcționarea sănătoasă a creierului și refacerea energiei corpului.

Studiază în fiecare zi după un program. Acordă același interval de timp, zilnic, învățării, obișnuința va elimina stresul pe timp îndelungat.

la și pauze, dar scurte, și acordă-ti un premiu: ascultă o melodie, mănâncă un fruct sau ceva dulce.

Dacă ești obosit, câteva exercitii fizice te vor face să ai mai multă energie pentru învățat. Deschide geamul, sau ieși la o plimbare, o să-ți revină energia pentru a continua studiul.

Găsește un echilibru între toate activitățile tale zilnice școlare și de timp liber.

Profesor Sarghe Angela

Excursie la Peștera Dâmbovicioara și Moeciu de Sus

Mă număr printre cei 50 de elevi ai Liceului Tehnologic nr.1 Corod care au ales, la debutul vacanței de vară, să meargă în excursie la Cheile Dâmbovicioarei, un colț de rai situat în județul Argeș, la poalele Masivului Piatra Craiului.

În ziua plecării m-am trezit devreme, majoritatea colegilor chiar la ora cinci, după cum mi-au povestit, ca să pot ajunge la timp în fața căminului cultural din sat de unde urma să ne ia autocarul. Când am ajuns la locul de plecare stabilit, alături de mama mea, am fost surprins de numărul mare de elevi și părinți care se adunaseră în centrul satului. Mi-am căutat colegii, am vorbit cu ei, timp în care a sosit și autocarul. Ne-am urcat cu mare entuziasm, am căutat locuri, iar la venirea doamnei profesoare organizatoare, în sfârșit am putut pleca.

Drumul până la Moeciu de Sus a fost lung, unii colegi chiar au avut rău de mașină, dar a meritat să facem acest drum pentru ceea ce urma să vedem. Moeciu de Sus este o localitate din județul Brașov care are cel mai bun acces pe platoul Bucegilor. O zonă liniștită, cu aer

curat și peisaje minunate. După aproximativ 5 ore am ajuns la Peștera Dâmbovicioara. Pentru a ajunge la peștera se trece prin Cheile Dâmbovicioarei care este o zonă uimitoare. Canionul săpat de pârâul Dâmbovița are un aspect monumental cu pereți verticali sau înclinați deasupra apei. Am vizitat Peștera Dâmbovicioara, am intrat în galerii și am observat formațiuni geologice deosebite.

Am ajuns la locul de cazare și am putut vedea pensiunea grozavă în care urma să stăm următoarele două nopți. Era o vilă cu trei etaje, vopsită în alb, dar mi-au atras mai mult privirea coșul de baschet, trambulina și leagănele din curtea pensiunii. Până seara ne-am ales camerele și am fost lăsați în voia noastră. Ne-am relaxat, ne-am acomodat cu spațiul, cu colegii de cameră și chiar am încercat săriturile pe trambulină și aruncările la coșul de baschet.

Dacă prima zi a fost mai lejeră, a doua zi a început în forță. La ora 10 am plecat în drumeție pe un traseu montan pe care am parcurs aproximativ 15 km cu poteci abrupte cu pietriș, cărări prin pădure și luminișuri până la o altitudine de 1600m, aproape de vârful Omu. Ne-am bucurat de sălbăcia locurilor, dar mai ales de peisajul mirific privit de la înălțimea unor locuri.

După o zi obositoare, profesorii ne-au organizat o seară de dans grozavă, deși eu am spus „pas” acestei activități și mi-am direcționat interesul asupra trambulinei împreună cu alți câțiva colegi. Pentru că distracția părea că nu se mai termină, am fost trimiși rapid la somn.

A treia zi, pe la ora 10, ne-am făcut bagajele și am urcat în autocar pentru a ne întoarce acasă. Eram puțin dezamăgiți că prezența noastră în acest paradis natural a fost atât de scurtă. Urma un drum lung la întoarcere, dar am avut timp și de un film 3D, chiar interesant, într-un mall unde am și luat masa de prânz. Am continuat drumul, dar calea ne-a fost întreruptă de un accident rutier timp de mai bine de o oră. În sat ne-au întâmpinat părinții pentru a ne conduce către casă și familie.

Am rămas cu amintiri plăcute despre locurile vizitate, a fost un timp petrecut cu folos deoarece pe lângă cele văzute, mi-am cunoscut mai bine colegii, m-am împrietenit cu elevi de la alte clase și am petrecut mai mult timp împreună.

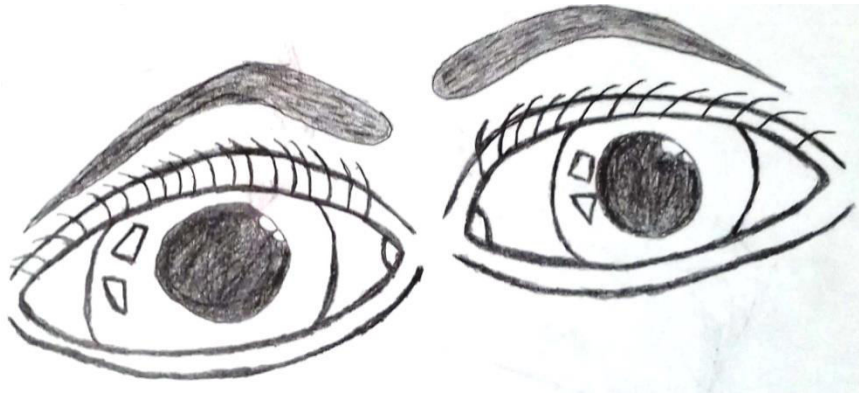
Peneoșu Alex George

clasa a V-a

Caietul meu cu schițe

Schița, pentru mine, este un mod de exprimare, mă relaxează și îmi dă o stare de confort. Numai eu, o foaie de hârtie și un creion al cărui vârf îmi conturează deseori sentimentele.

Am început să desenez în creion în primul an de liceu și după câteva încercări mi-am dat seama că-mi doresc să desenez din ce în ce mai mult. E și o poveste în spatele acestei pasiuni. Bunicului meu îi plăcea, la fel, să deseneze. Nu am știut acest lucru până când tatăl meu mi-a povestit, uitându-se pe schițele mele. Acum simt că-l cunosc mai bine pe bunicul meu. Ar fi mândru să vadă că i-am moștenit talentul.

Știu că trebuie să-mi pregătesc lecțiile pentru orele de la școală, dar atunci când am o idee deschid caietul meu de schițe și o aștern pe hârtie. Îmi place foarte mult să fac acest lucru. Schițele mele exprimă uneori tristețe, alteori bucurie sau alte sentimente

amestecate în funcție de starea în care mă aflu.

Am arătat colegilor câteva din desenele mele, dar nu le-au apreciat așa cum mi-am dorit. Poate sunt invidioși. Poate nu au timp să înțeleagă ce am dorit să exprim. Cu toate acestea eu nu mă las, continui, pentru că simt că aceste desene mă caracterizează, reprezintă un cumul de sentimente care mă descriu. Părinții mei mă apreciază și mă încurajează să fac ceea ce-mi place.

Deseori privesc în urmă, în caietul meu cu schițe și sunt mândră de talentul meu.

Gânceanu Aura Roberta
Clasa a X-a

A photograph of a winter scene. The trees are heavily covered in snow, and the ground is a smooth, white expanse. The lighting is soft and diffused, creating a serene and quiet atmosphere. The text is overlaid on the image in a white, sans-serif font.

Revino iarnă!

Miroase părul meu din nou a iarnă,

Parfum de viscol și ninsori.

Mă cauți iar, dar m-ai pierdut în toamnă

Când vorbele plecau adeseori.

Aș vrea să simt o viață-ntreagă

Parfumul iernii ce mi te-a adus în cale

Și sentimentul care mă încearcă

Atunci când vine iarna iar în zare.

Revino iarnă și-mi alină dorul

Ce mă cuprinde-adesori privind spre infinit,

Adă-mi parfumul vremurilor, zborul,

Să-l simt mult timp, la nesfârșit.

Ghinea Izabela

clasa a IX-a

Vizită în județul Maramureș

Activitate extracurriculară cu tema <Școala ca o familie> la care au participat elevi din grupul țintă, cadre didactice și părinți.

20, 21, 22 august 2019

Excursia a avut drept scop crearea unui climat emoțional stabil între elevi și profesori care să producă schimbări în atitudinea elevilor față de școală și în atitudinea profesorilor față de nevoile elevilor.

Prin aceste activități cu caracter informal se dorește ca relația dintre profesor și elevi să fie mai apropiată, iar elevii să considere școala ca acel loc care îi va susține și impulsiona în creșterea lor profesională, așa cum ar trebui să o facă orice familie. În acest fel, elevii se vor simți recompensați pentru efortul lor școlar și vor înțelege că sunt încurajați în a se menține fermi în dorința lor de a absolvi liceul și de a reuși să obțină diploma de bacalaureat.

Maramureș este o zonă încărcată de cultură populară, tradiții și obiceiuri. Este caracterizată printr-o bogată spiritualitate care trece granițele țării. Drumul până în nordul țării a fost lung și obositor, dar nu am regretat nimic deoarece zona are foarte multe obiective turistice.

Prima oprire a fost la Mănăstirea Voroneț, o biserică simplă cu pereții exteriori ornați în fresce, ctitoria slăvitului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt construită în 1488.

A urmat Mănăstirea Prislop din satul cu același nume care domină cea mai înaltă trecătoare din țară, Pasul Prislop, la altitudinea de 1416 m și leagă Maramureșul de Bucovina și Moldova. E o biserică nouă lângă care se găsește o bisericuță de lemn. Lăcașul de cult a fost ridicat pentru a cinsti și a aduce pace sufletească eroilor căzuți în cele două războaie mondiale.

Am trecut prin Borșa și ne-am cazat la o pensiune din satul Moisei situat în Depresiunea Maramureșului, la poalele Munților Rodnei. Astfel am avut posibilitatea să vedem la Moisei și Monumentul celor 29 de patrioți români uciși de horthyști. Acesta se compune din 12 figuri din piatră din care două reprezintă chipuri omeneste, iar zece reprezintă măști tradiționale maramureșene. Figurinele se află așezate circular pe o colină la care se ajunge urcând 44 trepte de piatră, ceea ce reprezintă anul masacrului.

A doua zi am ajuns la Muzeul Tărăncii Române din Dragomirești, Maramureș, unde am fost impresionați de cel mai autentic ghid de aici, o doamna care ne-a spus diferite povestioare despre tradițiile locului. Am aflat, astfel, că este singurul muzeu din țară închinat țărăncii române. La intrare poarta e specific maramureseană, gardul din nuiele împletite, iar în interior te întâmpină o cruce mare sculptată. După cruce ne este prezentată povestea „fusului cu țurgălăi”, apoi se poate vedea un foișor în care se află mai multe obiecte din lemn care se utilizează într-o gospodărie țărănească, iar în partea dreaptă a curții copacul cu oale care arată bogăția familiei care locuia în curtea respectivă. În interiorul muzeului am văzut costume tradiționale maramureșene mai vechi, cuptorul, diferite obiecte din lemn și ne-au fost spuse multe povești despre viața de zi cu zi petrecută într-o astfel de casă.

Am ajuns și la Cimitirul Vesel de la Săpânța, faimos pentru crucile mormintelor viu colorate,

pentru picturile care reprezintă scene din viața celor înmormântați dar și pentru versurile pline de umor în care sunt amintite persoanele decedate.

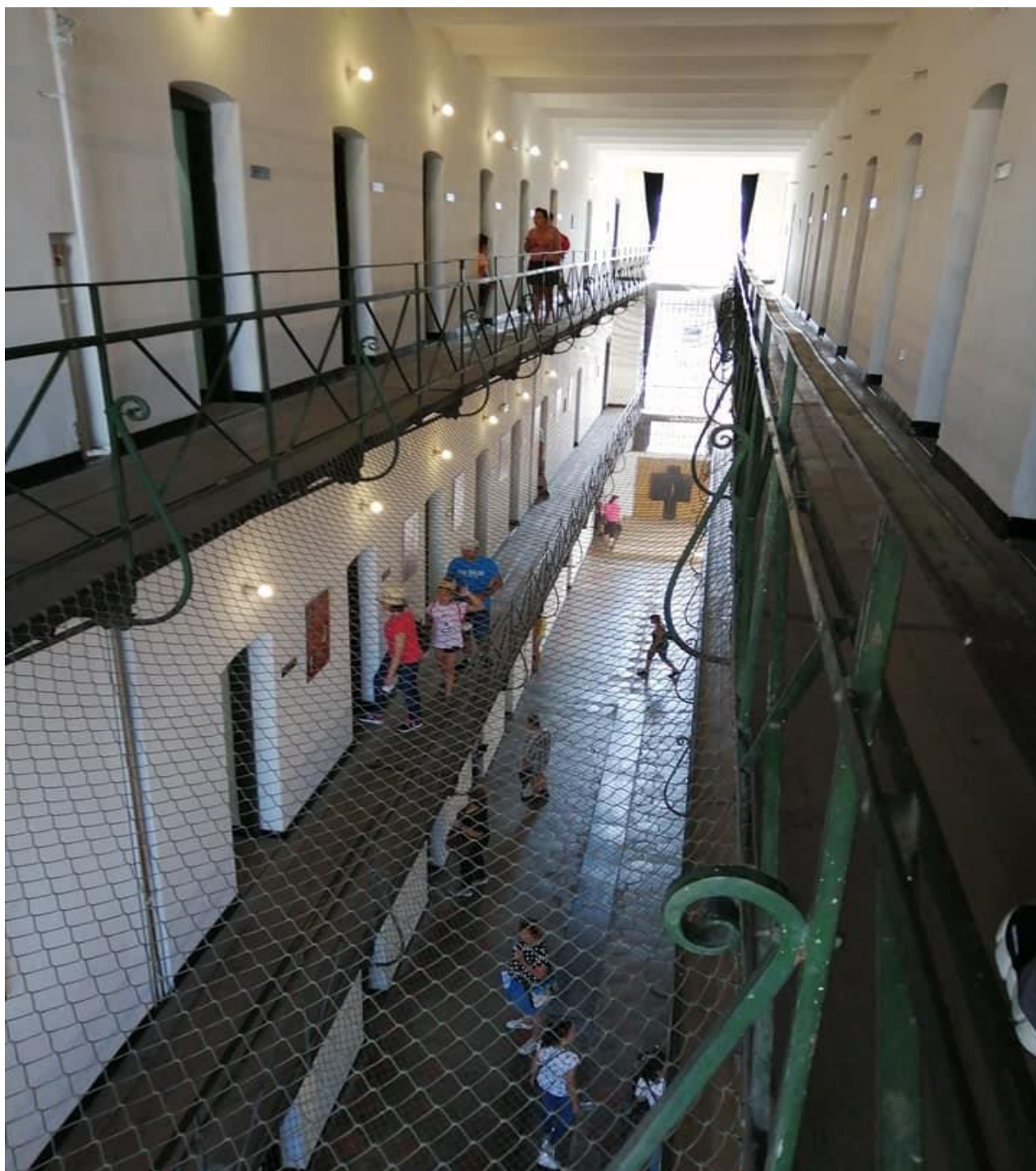
Deși nu este omologat recordul, Mănăstirea Săpânța-Peri este considerată cea mai înaltă biserică din lemn din lume (78 m), mai înaltă decât Statuia Libertății din New York. Actuala mănăstire păstrează caracteristicile bisericilor maramureșene dar are și elemente arhitecturale specifice: pridvor cu cinci laturi și etaj în trei trepte. Situată într-un decor mirific, mănăstirea domină cu eleganță zonele din jur într-o liniște desăvârșită și încărcată de lumină. Mănăstirea devine un simbol al curajului, dârzeniei și a nemuririi credinței românilor și în special a maramureșenilor.

Am ajuns și la Sighetu Marmăției, orașul unde se agață harta în cui. Lângă primărie, la începutul aleii pietonale care duce către Memorialul Victimelor Comunismului, stă așezat, începând cu luna ianuarie 2017, un cui înalt de 3-4 m.

Pe aceeași străduță, aproape de primărie, un afiș anunța Jubileul Memorialului victimelor comunismului. Muzeul Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței este situat în fosta închisoare politică din Sighetu Marmăției. Închisoarea Sighet a fost una din cele mai notorii închisori politice din România. Imediat după instaurarea regimului comunist în România au fost încarcerate la Sighet elitele intelectuale, politice și religioase care prezentau un pericol pentru autoritățile comuniste. Fiecare încăpere a muzeului e încărcată de istorie, dar și de multă durere.

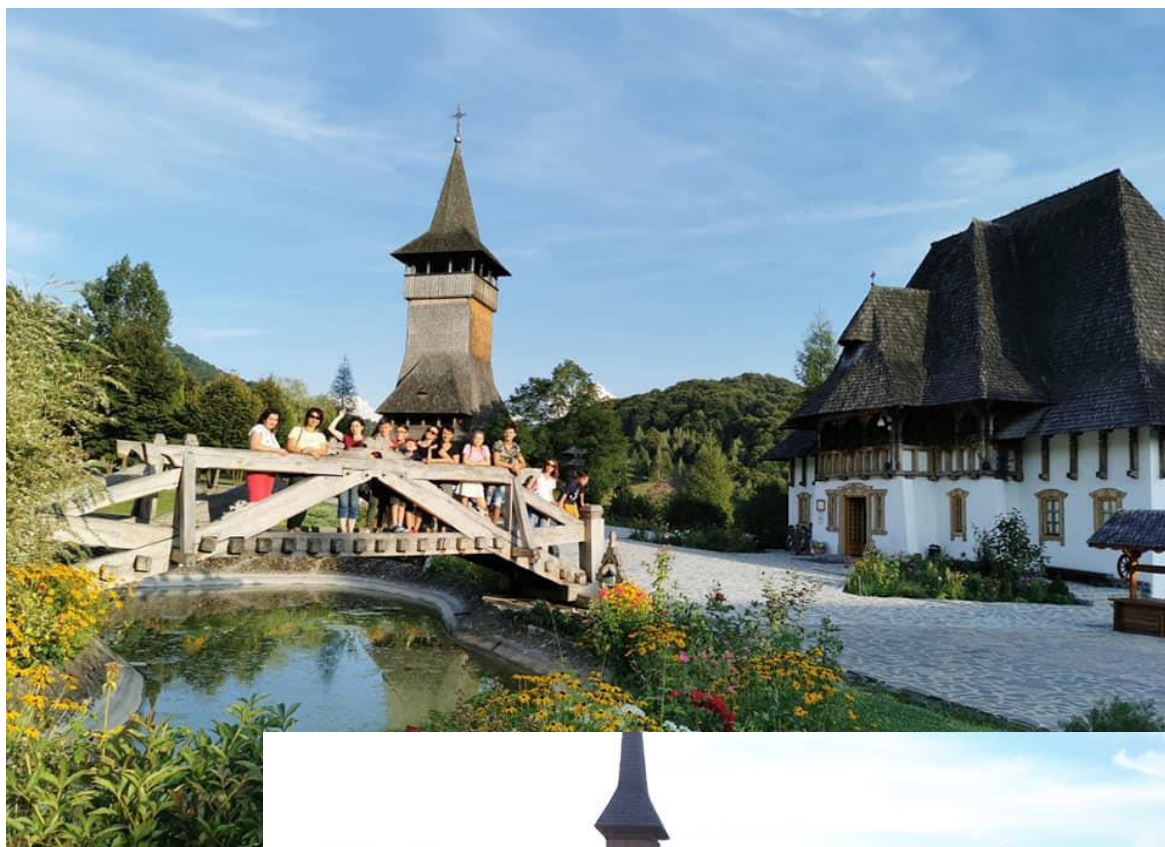

Muzeul Satului Maramureșean este un obiectiv turistic situat în orașul Sighetu Marmăției deschis în anul 1981 și cuprinde peste 30 de gospodării, unele mobilate complet cu piesele originale.

Casele și gospodăriile conservate, sunt grupate pe principalele subzone ale Maramureșului istoric. Toate ulițele și potecile din satul recreat în cadrul muzeului converg către biserică. Biserica de lemn este cea mai veche construcție din muzeu (sec. al XVI-lea), ridicată din materiale refolosite de la o biserică mai veche.

Mănăstirea Bârsana, așezată pe Valea Izei, este o icoană a sufletului creștin ortodox maramureșean, o speranță pentru un viitor binecuvântat. Este un loc sfânt, o oază de liniște unde natura se unește cu Biserica .

În cele 3 zile petrecute în zona Maramureșului ne-au încercat multe sentimente, de bucurie, de tristețe, dar și de mândrie că avem o țară atât de frumoasă. Am rămas cu multe amintiri pe care nu le vom uita curând.

Potropăscu Daniela, clasa a X-a

Mustață Cristian, clasa a XI-a

Profesor Sarghe Angela